

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 370

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 decembrie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 39 din 27 februarie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă, ale art. 1 alin. 1, ale art. 2 alin. 1, ale art. 13 alin. 2 și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, precum și ale art. 31 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească.....	2-3	Decizia nr. 110 din 14 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	8-9
Decizia nr. 476 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	3-4	Decizia nr. 111 din 14 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	9-10
★		Decizia nr. 113 din 14 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	10-11
Decizia nr. 67 din 14 aprilie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării și lichidării judiciare.....	5-6	★	
Decizia nr. 480 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 131 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării și lichidării judiciare.....	6-7	Decizia nr. 132 din 22 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	11-12
★		Decizia nr. 481 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	12-13
Decizia nr. 109 din 14 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ și ale art. 330 ² din Codul de procedură civilă.....	7-8	★	
		Decizia nr. 133 din 29 octombrie 1996.....	14-15
		Decizia nr. 243 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 39*)**

din 27 februarie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ale art. 1 alin. 1, ale art. 2 alin. 1, ale art. 13 alin. 2 și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, precum și ale art. 31 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă, prin Încheierea din 14 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.007/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de Radovici Mihai și Radovici Katharina, reclamant-întimați în dosarul sus-menționat.

În motivarea excepției, se susține că art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă și art. 31 din Legea nr. 92/1992 încalcă egalitatea părților în folosirea căilor de atac, principiul autorității de lucru judecat, principiul stabilității justiției, cenzurează accesul liber la justiție, încalcă obligativitatea hotărârilor judecătorești, caracterul lor definitiv, irevocabil, precum și principiul stabilității actelor juridice intrate în circuitul civil.

Cât privește dispozițiile art. 1 alin. 1, ale art. 2 alin. 1, ale art. 13 alin. 2 și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, se consideră că acestea contravin prevederilor art. 15 alin. (2), art. 21, art. 49, art. 125 și art. 128 din Constituție, dispozițiilor art. 1 din Protocolul adițional la Convenția europeană a drepturilor omului și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Se arată că textele atacate ca neconstituționale sunt „în contradicție și cu Decretul-lege nr. 9/1989 care a abrogat prevederile Decretului nr. 223/1974“.

Exprimându-și opinia, în temeiul art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța apreciază că excepția invocată „nu este întemeiată, textul fiind constituțional“.

Din încheierea de sesizare rezultă că excepția a fost invocată cu privire la prevederile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, însă din examinarea concluziilor scrise, depuse în motivarea excepției, se constată că aceasta se referă și la dispozițiile art. 1 alin. 1, art. 2 alin. 1, art. 13 alin. 2 și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, precum și ale art. 31 din Legea nr. 92/1992.

Față de cele arătate și având în vedere că instanța de judecată, potrivit art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, are obligația să sesizeze Curtea cu excepția unei prevederi legale de care depinde judecata cauzei, astfel cum a fost ridicată de părți, instanța constituțională urmează să se pronunțe numai cu privire la neconstituționalitatea art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, a art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, precum și a art. 31 din

Legea nr. 92/1992, toate celelalte dispoziții atacate neavând nici o incidență în cauza supusă judecării.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția, fiind legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 27 din 25 mai 1993 și nr. 36 din 5 iulie 1993, definitive prin nerecurare, potrivit cărora o excepție de neconstituționalitate respinsă poate fi reiterată de alte părți, dar soluția inițială este obligatorie, conform art. 145 alin. (2) din Constituție, dacă motivele nu sunt diferite, rezultă că excepțiile de neconstituționalitate, care au ca obiect dispozițiile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, fiind aceleași cu cele soluționate prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996 și pentru aceleași motive, urmează, de asemenea, să fie respinse ca vădit nefondate.

Ținând seama de deciziile Curții Constituționale nr. 107 din 2 noiembrie 1994, nr. 92 din 12 octombrie 1995 și nr. 58 din 14 mai 1996, conform cărora un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, rezultă că excepțiile privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinse ca vădit nefondate, fiind lipsite de obiect.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Art. 330¹ din Codul de procedură civilă, a cărui constituționalitate a fost contestată, în noua redactare are următorul conținut:

„Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.

Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare“.

Potrivit practicii Curții, inclusiv Deciziei nr. III din 31 octombrie 1995 a Plenului privind judecarea constituționalității unei dispoziții legale, modificată ulterior invocării excepției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, dacă textul atacat a fost între timp modificat, sesizarea rămâne valabilă numai dacă textul, în noua redactare, conservă excepția de neconstituționalitate.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate, deoarece recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare. Astfel, motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute.

Rezultă din cele arătate că, în urma modificării textului de lege ce face obiectul excepției de neconstituționalitate, aceasta este în prezent lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Radovici Mihai și Radovici Katharina în Dosarul nr. 2.007/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

1. dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, precum și pe cele ale art. 31 din Legea nr. 92/1992;

2. dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, constatând că excepția invocată în legătură cu aceste prevederi este lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 27 februarie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 476

din 18 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Popescu Dumitru, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 14 ianuarie 1997, a sesizat Curtea

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Radovici Mihai și Radovici Katharina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 39 din 27 februarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997, în prezența tuturor părților interesate și a procurorului general, cu excepția reprezentanților a

art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Radovici Mihai și Radovici Katharina.

Prin Decizia nr. 39 din 27 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330² și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a constatat că prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar cele ale art. 330² alin. 1 sunt neconstituționale. Cât privește dispozițiile art. 330¹ din același cod, s-a constatat că, urmare modificării textului prin Legea nr. 17/1997, excepția de neconstituționalitate este lipsită de obiect.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 39 din 27 februarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Radovici Mihai și Radovici Katharina, pentru următoarele motive: Curtea nu s-a pronunțat și cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 112/1995; este vădit neconstituțională motivarea din decizie privind lipsa de calitate a Curții Constituționale de a judeca conformitatea unor acte normative între ele, hotărând că problema prezintă interes sub aspectul nevoii de corelare normativă.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea acestor dispoziții legale prin decizii definitive, care, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, sunt obligatorii *erga omnes* și au putere numai pentru viitor.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Radovici Mihai și Radovici Katharina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 39 din 27 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 67*)

din 14 aprilie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării și lichidării judiciare

Nicolae Popa — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Constantin Burada — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Printr-o adresă din 24 februarie 1997, semnată de judecătorul-sindic și de grefier, Curtea Constituțională este informată că, în cadrul continuării procedurii de faliment în Dosarul nr. 1/F/1995, aflat pe rolul Tribunalului Timiș, judecătorul-sindic a fost sesizat la data de 13 ianuarie 1997 de către debitoarea Societatea Comercială „Scorpion” — S.R.L. Timișoara cu excepția de neconstituționalitate a art. 131 din Legea nr. 64/1995 și, la cererea acesteia, a înaintat dosarul Curții Constituționale. Măsura sesizării Curții rezultă și dintr-o încheiere a judecătorului-sindic, dată în Camera de consiliu la data de 18 februarie 1995.

Prin excepție se susține că dispozițiile art. 131 din Legea nr. 64/1995, potrivit cărora „procedurile falimentare deschise până la data punerii în aplicare a prezentei legi vor continua a fi administrate și lichidate potrivit dispozițiilor Codului comercial român”, sunt neconstituționale, deoarece contravin flagrant prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, care consacră principiul egalității în drepturi, creând o situație mai ușoară celui care este subiectul unei proceduri de faliment, deschisă după punerea în aplicare a Legii nr. 64/1995.

Judecătorul-sindic, în adresa de sesizare a Curții Constituționale, își exprimă punctul de vedere în sensul că dispozițiile art. 131 din Legea nr. 64/1995 sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere adresa judecătorului-sindic și încheierea pronunțată de acesta în Camera de consiliu, în Dosarul nr. 1/F/1995 al Tribunalului Timiș, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională poate fi sesizată să se pronunțe asupra excepțiilor de neconstituționalitate invocate în fața instanțelor judecătorești. Plenul Curții Constituționale, prin Decizia nr. II din 15 februarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 13 martie 1995, a stabilit, față de dispozițiile constituționale și legale menționate, că sesizarea Curții Constituționale se poate face numai de către instanțele judecătorești, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 92/1992 și prin Legea nr. 54/1993, în temeiul art. 125 alin. (1) din Constituție. În acord cu această soluție, Curtea a decis că nu poate fi legal investită de instanțele Curții de Conturi sau de comisia de cercetare care funcționa potrivit Legii nr. 18/1968, în prezent abrogată, pe lângă instanțele judecătorești. În acest sens s-a statuat și prin deciziile nr. 21 din 20 februarie 1995, nr. 31 din 22 martie 1995, nr. 50 din 22 mai 1995 și nr. 53 din 23 mai 1995, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55

din 23 martie 1995, nr. 105 din 30 mai 1995, nr. 168 din 1 august 1995 și nr. 172 din 3 august 1995.

Se constată că, în speță, sesizarea Curții Constituționale s-a făcut de către judecătorul-sindic și deci urmează să se decidă dacă sunt respectate cerințele art. 144 lit. c) din Constituție și cele ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, care se referă la instanța judecătorească.

Potrivit art. 702 din Codul comercial, în prezent abrogat, dar aplicat în cauza ce formează obiectul Dosarului nr. 1/F/1995 al Tribunalului Timiș, în temeiul art. 131 din Legea nr. 64/1995, deoarece sesizarea pentru declanșarea procedurii falimentului s-a făcut la data de 8 august 1994, declararea falimentului se pronunță de tribunalul de comerț în jurisdicția căruia debitorul are principalul stabiliment comercial, acesta fiind investit cu întreaga procedură a falimentului. În sistemul Codului comercial, judecătorul-sindic era desemnat de către tribunal prin sentința de declarare a falimentului (art. 708) și avea ca principală atribuție administrarea falimentului (art. 730 și următoarele).

În sistemul Legii nr. 64/1995, art. 4 enumeră organele care aplică procedura reorganizării și lichidării judiciare, și anume: instanța judecătorească, judecătorul-sindic, administratorul, lichidatorul, adunarea creditorilor și comitetul creditorilor, iar în art. 5, aflat sub titlul „Instanța judecătorească”, se precizează că toate procedurile prevăzute de lege sunt de competența exclusivă a tribunalului în jurisdicția căruia se află sediul comercial principal al debitorului. Deși judecătorul-sindic îndeplinește și unele atribuții jurisdicționale, prevăzute, în principal, de art. 10 din lege, este evident că el nu se identifică cu instanța judecătorească, la fel ca în sistemul Codului comercial, situație în care excepția de neconstituționalitate nu poate fi ridicată în fața acestuia.

Pe de altă parte, este de reținut că, potrivit art. 23 din Legea nr. 47/1992, sesizarea Curții Constituționale se face de către instanța judecătorească în fața căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate printr-o încheiere care trebuie să cuprindă punctele de vedere ale părților și opinia instanței. În speță, încheierea din 13 februarie 1997 cuprinde doar solicitarea adresată părților de a-și expune punctul de vedere asupra cererii de suspendare, formulată de debitoare, obiectivul judecătorului-sindic de a-și exprima punctul de vedere asupra excepției și intenția de a sesiza Curtea Constituțională. Totodată, se constată că adresa prin care a fost sesizată Curtea Constituțională poartă o altă dată decât aceea a încheierii — 24 februarie 1997 — și nu cuprinde punctele de vedere ale părților.

Rezultă deci, pe de o parte, că sesizarea Curții nu s-a făcut de către Tribunalul Timiș, competent să desfășoare procedura de faliment, ci de către judecătorul-sindic desemnat de către instanța judecătorească, iar, pe de altă parte, sesizarea nu s-a făcut prin încheiere, în condițiile legii.

Așa fiind, față de dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, în concordanță și cu practica jurisdicțională a Curții Constituționale, se reține că excepția de neconstituționalitate este rădăcită nefondată și urmează a fi respinsă, Curtea nefiind legal investită.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131 din Legea nr. 64/1995, invocată de Societatea Comercială „Scorpion” — S.R.L. Timișoara în Dosarul nr. 1/F/1995 al Tribunalului Timiș, Curtea nefiind legal sesizată.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 14 aprilie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,

Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 480

din 18 noiembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 131 din Legea nr. 64/1995
privind procedura reorganizării și lichidării judiciare**

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Societatea Comercială „Scorpion” — S.R.L. Timișoara împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 67 din 14 aprilie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 11 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 1997, dată în Camera de consiliu, judecătorul-sindic a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 131 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării și lichidării judiciare, ridicată de Societatea Comercială „Scorpion” — S.R.L. Timișoara în Dosarul nr. 1/F/1995 al Tribunalului Timiș.

Prin Decizia nr. 67 din 14 aprilie 1997, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca neprezentată potrivit căminului de sesizare.

Împotriva deciziei sus-menționate Societatea Comercială „Scorpion” — S.R.L. Timișoara a declarat recurs în termen, deoarece, deși fondul pricinii nu a fost examinat, excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, în loc ca sesizarea să fi fost respinsă ca fiind greșit introdusă.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, examinând fondul, apreciază că excepția invocată este neîntemeiată, întrucât art. 131 din Legea nr. 64/1995 nu contravine art. 16 alin. (1) din Constituție.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 131 din Legea nr. 64/1995, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Critica formulată prin cererea de recurs nu poate fi reținută.

Chiar recurenta, admitând faptul că sesizarea Curții Constituționale nu s-a făcut în condițiile legii, recunoaște, întrucât sesizarea a fost făcută în termenul stabilit de lege, că sesizarea este prezentată în termenul stabilit de lege.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Societatea Comercială „Scorpion” — S.R.L. Timișoara împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 67 din 14 aprilie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 109*)

din 14 mai 1997

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹ și ale art. 330²
din Codul de procedură civilă**

Lucian Stângu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 11 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.606/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, invocată de Constantinescu Ion.

În motivarea excepției se susține, în esență, că dispozițiile art. 330, ale art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă contravin principiului egalității părților în procesul civil, precum și dispozițiilor constituționale privind egalitatea părților în fața justiției, că prin reglementările cuprinse în textele sus-amintite s-a creat posibilitatea ca un organ administrativ — procurorul general — să intervină în mersul justiției, încălcându-se astfel dispozițiile art. 16 alin. (2) din Constituție, precum și „posibilitatea reformării unor hotărâri judecătorești pe criterii conjuncturale, în raport cu interesele celor care, temporar, dețin puterea, indiferent că aceasta este politică, administrativă sau economică”.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă apreciază că excepția invocată nu este întemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepțiile invocate.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, statuând că ele sunt constituționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea soluției, excepția de neconstituționalitate privind aceste prevederi legale urmează, potrivit practicii constante a Curții Constituționale, să fie respinsă ca vădit nefondată.

Cu privire la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, este de reținut că prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, Curtea Constituțională a constatat că acestea sunt neconstituționale. Având în vedere că o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, excepția invocată în cauzele de față privind prevederile art. 330² alin. 1 este lipsită de obiect și, în consecință, urmează a fi, de asemenea, respinsă ca vădit nefondată.

Referitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au fost modificate în sensul că recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

Întrucât în prezent recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând, instituindu-se termenul de 6 luni pentru exercitarea lui, se constată că motivele nu mai subzistă și, drept consecință, excepția în legătură cu aceste dispoziții a rămas fără obiect.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Constantinescu Ion în Dosarul nr. 1.606/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă;

— dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 14 mai 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 110*)

din 14 mai 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 11 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.872/1996 al acestei instanțe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocate de Mureșeanu Adrian.

În motivarea excepțiilor se susține, în esență, că dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă „sunt în flagrantă contradicție cu principiile privind stabilitatea raporturilor juridice” și „cu principiile constituționale ce ocrotesc dreptul de proprietate”.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă apreciază că excepția invocată este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În același sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepțiile invocate.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, statuând că ele sunt constituționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea soluției, excepția de neconstituționalitate privind aceste prevederi legale urmează, potrivit practicii constante a Curții Constituționale, să fie respinsă ca vădit nefondată.

Cu privire la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, este de reținut că prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, Curtea Constituțională a constatat că acestea sunt neconstituționale. Având în vedere că o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, excepția invocată în cauzele de față privind prevederile art. 330² alin. 1 este lipsită de obiect și, în consecință, urmează a fi, de asemenea, respinsă ca vădit nefondată.

Referitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au fost modificate, în sensul că recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data

când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă sau de la data rămânerei definitive a hotărârii de condamnare.

Întrucât în prezent recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând, instituindu-se termenul de 6 luni pentru exercitarea lui, se constată că motivele nu mai subzistă și,

drept consecință, excepția în legătură cu aceste dispoziții a rămas fără obiect.

În același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A. c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Mureșeanu Adrian în Dosarul nr. 3.872/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330 și ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 14 mai 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 111*)

din 14 mai 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 11 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.819/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 alin. 1 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de Morait Dumitru și Morait Constanța.

Din încheierea de sesizare rezultă că excepția a fost invocată cu referire la prevederile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, iar din concluziile scrise, depuse în motivarea excepției, rezultă că aceasta se referă la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă. De aceea, având în vedere dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, rezultă că, în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, vor fi analizate și dispozițiile art. 330, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține, în esență, că dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 11, art. 16, art. 20, art. 21, art. 41 și art. 128 din Constituție, datorită „inegalității pe care o promovează

între părțile aflate în litigiu civil“, precum și datorită neprevederii unui termen limită de declarare a recursului în anulare, ceea ce conduce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice și al autorității de lucru judecat, „principiu fundamental al dreptului de pretutendeni“.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din legea nr. 47/1992, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepțiile invocate.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1995, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, statuând că acestea sunt constituționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea soluției, excepția de neconstituționalitate privind aceste prevederi legale urmează, potrivit practicii constante a Curții Constituționale, să fie respinsă ca vădit nefondată.

Cu privire la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, este de reținut că prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, Curtea Constituțională a constatat că acestea sunt neconstituționale. Având în vedere că o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, excepția invocată în cauza de față privind prevederile art. 330² alin. 1 este lipsită de obiect și, în consecință, urmează a fi, de asemenea, respinsă ca vădit nefondată.

Referitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 febru-

arie 1997, acestea au fost modificate, în sensul că recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

Întrucât în prezent recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând, instituindu-se termenul de 6 luni pentru exercitarea lui, se constată că motivele nu mai subzistă și, drept consecință, excepția în legătură cu aceste dispoziții a rămas fără obiect.

În același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Morait Dumitru și Morait Constanța, în Dosarul nr. 3.819/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 14 mai 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 113*)

din 14 mai 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 11 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.044/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 alin. 1, ale art. 330¹ și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de Minea Șerban Corneliu.

În motivarea excepției se susține, în esență, că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 16 și 25 din Constituție.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepțiile invocate.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 2 octombrie 1996, statuând că ele sunt constituționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea soluției, excepția de neconstituționalitate privind aceste prevederi urmează, potrivit practicii constante a Curții Constituționale, să fie respinsă ca vădit nefondată.

Cu privire la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, este de reținut că, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, Curtea Constituțională a constatat că acestea sunt neconstituționale. Având în vedere că o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi re-iterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, excepția invocată în cauzele de față privind prevederile art. 330² alin. 1 este lipsită de obiect și, în consecință, urmează a fi, de asemenea, respinsă ca vădit nefondată.

Referitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au fost modificate în sensul că recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

Întrucât în prezent recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând, instituindu-se termenul de 6 luni pentru exercitarea lui, se constată că motivele nu mai subzistă și, drept consecință, excepția în legătură cu aceste dispoziții a rămas fără obiect.

În același sens Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Minea Șerban Corneliu în Dosarul nr. 3.044/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330 și ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 14 mai 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 132*)

din 22 mai 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Excepția nu este motivată în raport cu prevederile Constituției.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 18 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.242/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de intimatele-reclamante Popovici Irina-Margareta și Popovici Sanda.

Din încheierea de sesizare rezultă că excepția a fost invocată cu referire la dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, dar din concluziile scrise, depuse de autoarele excepției, rezultă că privește doar „art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, pe care se întemeiază recursul în anulare“.

CURTEA,
având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost prevăzute în dispozițiile încheierii de sesizare.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330¹, ale art. 330² și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 75 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septem-

brie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Popovici Irina-Margareta și Popovici Sanda în Dosarul nr. 2.242/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 22 mai 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 481 din 18 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

bera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 10 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.242/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatele-reclamante

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Popovici Sanda și Popovici Irina-Margareta împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 132 din 22 mai 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din

Prin Decizia nr. 132 din 22 mai 1997, Curtea Constituțională a respins excepția invocată ca vădit nefondată, reținând că asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, și nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea soluției date. De asemenea, se constată modificarea dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 17/1997, în sensul că recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de procurorul general, ci numai în termenul prevăzut în legea menționată.

Împotriva Deciziei nr. 132 din 22 mai 1997, intimatele-reclamante au declarat recurs, în termen legal, deoarece art. 330 din Codul de procedură civilă, în actuala redactare, încalcă prevederile art. 131 alin. (1) din Constituție prin posibilitatea exercitării, de către procurorul general, a recursului în anulare, fără a respecta autoritatea ministrului justiției.

În ceea ce privește art. 330¹ din Codul de procedură civilă, modificat prin Legea nr. 17/1997, recurentele consideră Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996 criticabilă, întrucât s-a statuat că aceste dispoziții sunt neconstituționale numai în măsura în care se aplică hotărârilor judecătorești pronunțate înainte de data de 26 iulie 1993, dar s-au admis recursuri în anulare împotriva unor hotărâri definitive și irevocabile, pronunțate înainte de 26 iulie 1993 și de 24 septembrie 1996, data pronunțării deciziei menționate.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, deciziile Curții Constituționale fiind obligatorii potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Popovici Sanda și Popovici Irina-Margareta împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 132 din 22 mai 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. DAN M. ARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 133*)

din 29 octombrie 1996

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
 Mihai Constantinescu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 6 septembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330, art. 330¹, art. 330² și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de Cristea Ileana, Cristea Alexandru Gheorghe Mihai și Cristea Anca Oana în Dosarul nr. 3.490/1996, aflat pe rolul acestei instanțe.

Din încheierea de sesizare rezultă că excepția a fost invocată cu referire la prevederile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, iar din concluziile scrise, depuse în motivarea excepției, rezultă, de asemenea, că aceasta privește „recursul în anulare”. De aceea, având în vedere obligația instanței de judecată de a sesiza Curtea cu excepția, astfel cum a fost ridicată de părți, potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, rezultă că, în vederea soluționării excepției, Curtea urmează să se pronunțe, având în vedere și art. 330³ din Codul de procedură civilă, nu numai art. 330, art. 330¹, art. 330² și art. 330⁴, care au fost prevăzute în mod expres în dispozitivul încheierii de sesizare, deoarece aceste prevederi, împreună cu cele ale art. 330³, configurează regimul juridic specific recursului în anulare, a cărui constituționalitate este contestată prin excepția invocată.

În motivarea excepției se susține că recursul în anulare este neconstituțional, fiind contrar prevederilor art. 16, art. 41 și art. 42 din Constituție, cât și prevederilor tratatelor și convențiilor internaționale privitoare la drepturile omului.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, exprimându-și opinia, apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 și următoarele din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că este competentă să soluționeze excepția invocată, fiind legu sesizată.

Pe fond, constată că asupra dispozițiilor art. 330¹, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, statuând că ele

sunt constituționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea acestei soluții, excepția de neconstituționalitate privind aceste prevederi legale urmează, potrivit practicii constante a Curții Constituționale, să fie respinsă ca vădit nefondată.

Cât privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă și obligatorie, Curtea Constituțională a modificat Decizia nr. 73/1996, prin care se respinsese excepția de neconstituționalitate referitoare la acest articol, și a decis că prevederile art. 330¹ sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993. Rezultă că excepția de neconstituționalitate referitoare la art. 330¹ este inadmisibilă în limitele interpretării date, pentru că, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 107 din 2 noiembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 februarie 1995, o prevedere legală, declarată neconstituțională printr-o decizie a Curții, nu mai poate face obiectul unei noi excepții. Faptul că Decizia nr. 96/1996 a constatat neconstituționalitatea, în limitele interpretării date, nu conduce la o altă consecință, deoarece sensul deciziei este circumstanțierea legitimității constituționale a textului de lege respectiv și deci constatarea caracterului său neconstituțional pentru ceea ce excede acestei legitimități. În acest sens Curtea s-a pronunțat și prin Decizia nr. 92/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 20 decembrie 1995.

În ce privește posibilitatea atacării cu recurs în anulare a hotărârilor judecătorești pronunțate după data de 26 iulie 1993, soluția pronunțată prin Decizia nr. 96/1996 își păstrează valabilitatea, în temeiul art. 145 alin. (2) din Constituție, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei soluții.

Față de cele arătate, rezultă că excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330¹ urmează a fi respinsă ca vădit nefondată.

În sfârșit, cu privire la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, este de reținut că prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, Curtea Constituțională a constatat că acestea sunt neconstituționale. Având în vedere că o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, excepția invocată în cauza de față, referitoare la prevederile art. 330² alin. 1, este lipsită de obiect și, în consecință, urmează a fi respinsă, de asemenea, ca vădit nefondată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit.c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Cristea Ileana, Cristea Alexandru Gheorghe Mihai și Cristea Anca Oana în Dosarul nr. 3.490/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

2. Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Cristea Ileana, Cristea Alexandru Gheorghe Mihai și Cristea Anca Oana, în Dosarul nr. 3.490/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, constatând că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, Curtea Constituțională a statuat că prevederile sale sunt neconstituționale în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

3. Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Cristea Ileana, Cristea Alexandru Gheorghe Mihai și Cristea Anca Oana în Dosarul nr. 3.490/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, cu referire la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 29 octombrie 1996.

PREȘEDINTE,

prof.univ.dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 243

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Popa — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Cristea Ileana, Cristea Alexandru Gheorghe Mihai și Cristea Anca Oana împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 133 din 29 octombrie 1996.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 iunie 1997, în prezența recurentului Cristea Alexandru Gheorghe Mihai, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 12 iunie 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 6 septembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Cristea Alexandru

Prin Decizia nr. 133 din 29 octombrie 1996 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, că art. 330² alin. 1 din cod este neconstituțional, iar prevederile art. 330¹ din același cod sunt neconstituționale în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei nr. 133 din 29 octombrie 1996 au declarat recurs, în termen legal, Cristea Alexandru Gheorghe Mihai, Cristea Ileana și Cristea Anca Oana, pentru următoarele motive: Decizia nr. 133 din 29 octombrie 1996 „se referă numai la dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă”, omițându-se actele normative internaționale la care România a aderat și în special Convenția pentru apărarea drepturilor omului; recursul în anulare îngreșează accesul liber la justiție, contravenind astfel art. 41 din Constituție și art. 6 din Convenția europeană pentru drepturile omului; Guvernul, singurul împuternicit prin lege să cenzureze actele de naționalizare, a intrat în conflict cu proprietarii cărora li se refuză restituirea imobilelor obuziv naționalizate.

Potrivit art. 24 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, întrucât Decizia nr. 133 din 29 octombrie 1996 se fundamentează pe deciziile definitive și obligatorii, prin care Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge recursul declarat de Cristea Alexandru Gheorghe Mihai, Cristea Ileana și Cristea Anca Oana împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 133 din 29 octombrie 1996.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.53 și 333.01.11/4028.